

Kansalaisaloite numero 1096 – Itämerenkin asialla!

Suna Kymäläinen

On kummallista tehdä havaintoja Itämerellä. Ruotsalaiset etsivät taannoin vierasta sukellusvenettä. Venäläiseltä laivalta tuli suomalaisille tutkijoille kovasanainen käsky kääntyä ympäri ja poistua paikalta. Turun saaristossa toimiva venäläistaustainen yritys Airiston Helmi liikennöi kahdella Suomen puolustusvoimilta huutokaupassa ostamallaan sotalaivalla, yhteysaluksella ja miinalaivalla, Suomen puolustusvoimien laivaston lailla pitkin saaristoa.

Airiston Helmeen liittyy salaperäisyyttä, joka on innostanut tutkimaan yritystä tarkoituksellisesti. Yrityksen tuli perustaa matkailutoimintaa ja lisätä saariston elinvoimaisuutta. Toimintaa ei kuitenkaan ole monien vuosien kuluessa aloitettu, sen sijaan on aktiivisesti ostettu uusia saaria, joita on tällä erää kymmenkunta. Kyseinen yritys on vuosi toisensa jälkeen tehnyt tappiota, vuoden 2014 lopulla tappiota oli jo yli 5 miljoonaa. Miten ja kuinka tappiota tekevä, konkurssikypsä firma pystyy hankkimaan saaren toisensa jälkeen? Miksi se hankkii sotalaivoja? Miksi sen omistukseen siirtyneet saaret osuvat keskeisimpien laivaväyliemme äärelle? Tämän vuoksi oli tarpeen tuoda asia julkisuuteen. On mahdollista, että omistuksiin kuuluu strategisesti kannaltamme vaurioittavia tarkoituksellisia.

Emme voi maantieteelliselle sijainnillemme mitään. Tosiasia on, että olemme Venäjälle osa Euraasian ympyrää. Aivan varmasti kuulumme suurvallan valmistautumisen piiriin, muiden idän ja lännen väliin sijoittuvien maiden lailla. Tämä ei tarkoita sodan valmistelua, mutta valmistautumista, jos tilanteet muuttuisivat. NykYTEKNOLOGIALLA ei ole temppu eikä mikään hankkia rauhan aikana tärkeitä tietoja mm. laivojen äänistä, tai hälytysjärjestelmistämme.

Nikolai 1:n armollinen asetus 27.2.1851 antoi yksiselitteisesti kiinteän omaisuuden omistamisen oikeuden vain Suomen kansalaisille Suomen maaperällä, jo tuolloin ymmärrettiin, että huonointa mitä merellemme voi tapahtua, on sen joutuminen turvallisuuspoliittiseksi temmellyskentäksi, jolloin väistämättä luonto maksaa.

Kun nyt olemme kokeilleet 15 vuotta mallia, jossa kuka tahansa, mistä tahansa voi omistaa kiinteistön Suomessa, olemme ajautuneet toiseen ääripäähän. Etenkin nyt, Krimin valloituksen ja Itä-Ukrainan sodan aiheuttamassa, muuttuneessa lähialueemme turvallisuuspoliittisessa tilanteessa. Tätä ajanjaksoamme leimaa sinisilmäisyys.

Pieni maa suuren rinnalla ei ole tavatonta missään maapallolla. Vain suomalaiset ovat onnistuneet tekemään siitä ongelman – jopa sisä- ja turvallisuuspoliittisen, niiden kaikilla tasoilla. Jopa demokraattinen yhteiskuntajärjestyksemme, virkamiestoimintoinen ovat antaneet periksi tämän nimettömän maan hankinnan ja rahan vallan edessä. Nimettömän, koska edes verohallinto ei aina tiedä, mihin lähettää osoitteettoman kiinteistöverolaskun.

Suomessa millään taholla ei ole kattavaa tietoa, rekisteriä EU:n ulkopuolisesta omistuksesta. Nyt on havahduttu strategisesti tärkeiden alueiden lähistöllä olevien omistusten määrään. Tämäkin tieto pohjautuu täysin kansalaisaktiivien keräämään tietoon. Kuka tietää kuinka paljon näitä kohteita on löytymättä?

Ympäristömme on muuttunut vinhaa vauhtia. 1999 eduskunnassa ei ollut yhtään kansanedustajaa hereillä, ajattelemassa miltä tilanne voi näyttää tulevaisuudessa. TEM arvioi vuoden 2013 raportissaan venäläisomistuksen kasvavan suhdannevaihteluista huolimatta vuoteen 2030 mennessä 12 000- 25 000:n, samaan aikaan rakentamattomat rannat vähenevät ja kiinnostus kasvaa. Tämä on kestämaton tilanne.

”Tietämätön voi olla, muttei kannata olla tyhmä”

Nykyisistä kansanedustajista 132 kannatti Helsingin Sanomien vaalikoneessa 2011 maakauppojen rajoittamista. Nyt on oikea aika harkita lopputulosta. Tilanne on edelleen kestämaton. Onneksi havahtumisen merkkejä on ilmassa.

Kun kansanedustajien tekemät lukuisat valtiopäivätoimet eivät ole tuottaneet selkeää kansan haluamaa asiointilaa – on mielestäni kohtuullista herättää valtiojohto perustellulla ja seikkaperäisellä kansalaisaloitteella. Elokuussa näemme, riittääkö ”Kansalaisaloite eduskunnalle laiksi EU- ja EFTA-maiden ulkopuolisten henkilöiden ja yhteisöjen kiinteistönhankinnasta” voima. Ahvenanmaalla se toimii – miksi ei Manner-Suomessa?

Suna Kymäläinen
kansanedustaja, Sosialidemokraattinen eduskuntaryhmä

Aiemmin sarjassa julkaistut kirjoitukset löydät [täältä](#).